VARGA CSABA – SZKÍTA

Közvetlen egyezés: szkíta, skytta (finn), kytta (finn), szauti (litván), szittya, szuthi (porosz), süt, shoot (angol)

A „szkít|a” szó alapszava: süt, értsd: fegyvert elsüt (ld. a SÜT1 címszót). Képzése: sü-t (mint lá-t, ve-t), s úgy értendő, hogy süvítést hoz létre. Ugyanis a kilőtt nyílvessző süvítő hangot hallat. A süt szó „s” hangja „szk” is volt a régiségben, tehát eszerint: süt > szküt, mely szó „a” végződéssel: szküt|a. Erre az „s”-„szk” hangváltozásra rengeteg példa van. Mint látható a SÖTÉT címszó alatt: a süt szóhoz nagyon hasonló „söt” (mint söt-ét) szó ugyancsak hangzott szk-val is: szkot. Például ógörög szkot|ia [ϛκοτια] = söt|étség, homály, mintegy "sötia". Ez Skócia és a skótok neve is. Hogy Szkítia és Skócia név hangzása csaknem azonos, annak oka tehát abban rejlik, hogy alapszavaik, a „süt” és a „söt” szavak ugyancsak alig különböznek egymástól. Ráadásul a söt használatos süt kiejtéssel is, pl. le|süt|i a szemét annyi mint söt|étíti. Tehát a szkíta szó jelentése: sütő, azaz fegyvert elsütő, értelemszerűen: nyilazó, nyilas. E gondolatmenet kifogástalan bizonyítása a Czuczor-Fogarasi szótárban SZKÍTA címszó alatt megtalálható: „Lithvániában még most is hallani e szót szauti [sütni] = lőni v. lövész, nyilazni v. nyilas. Livonia, Finnland, Laponia és Kurlandban e szó skytta, kytta, kyt = ijász; s ezt a régi poroszok szythi-nek hívták.” A szkíta szó „szittya” alakban való kiejtése tehát a porosz „szythi”és a litván szauti szóhoz áll legközelebb, hangzásra gyakorlatilag ugyanaz a szittya, szythi és a szauti szó. Ez süt kiejtéssel pedig egyezik az angol „shoot” (lő), de így áll a „bow|shot” = íjlövés szóban is. (Magyarázat ehhez: bow íjat, pontosabban hajlót, görbülőt jelent – ez az íj lényege, s „bow” a mai magyarban bó, bo, mint pl. bó|l-int, bó|k: lényegük a hajlás.)

A fentiekből következik, hogy a szkíta szó nem közvetlen népnév, hanem jellemző fegyvernem szerinti megnevezés. Mondjuk azt is rájuk, hogy „íjfeszítők”.